

Марченко С.В., Марченко Т.А.,

Сумський державний університет,

Сумський національний аграрний університет

Методика перевірки знань студентів

Сучасний стан викладання дисциплін у вищих навчальних закладах I-IV рівнів акредитації вимагає від професорсько-викладацького складу володіння такими прийомами та методиками перевірки знань, які б дозволяли об'єктивно, швидко та послідовно перевіряти засвоєні студентом практичні та теоретичні знання та навички. Цей процес постійно ускладнюється переносом вектора аудиторного навчання до самостійного вивчення студентами навчального матеріалу. Якщо шкільний вчитель має достатньо аудиторного часу для застосування різних методів перевірки знань, то викладач університету має обмеження (чому сприяє у рази зменшене аудиторне навантаження).

В арсеналі сучасного викладача вишу найперспективнішим є комп'ютерний тест, що може бути застосований для перевірки студентів різних форм навчання (очна, заочна, дистанційна).

Дослідженням цього питання присвятили свої роботи такі науковці: С. С. Вітвицька, А. О. Есаулов, А. П. Кондратюк та ін.

Тестовий контроль має як переваги (швидкість, повне охоплення вивченого матеріалу тощо), так і недоліки (раптовий правильний вибір, відсутність розвитку логічного мовлення, неувага до психологічних особливостей кожного студента тощо). Оптимальним можна вважати той, що має порівняно небагато завдань, але дає можливість глибокого зондування знань і умінь. Виходячи з цього, при складанні тестів варто відбирати оптимальну кількість завдань, яка уможлиблює відносно точне визначення рівня сформованості знань.

Сучасні засоби зв'язку та розвиток вищої освіти в Україні вимагають від викладачів вишів достатніх професійних компетенцій. Дистанційна освіта набуває неабиякого масштабу, тому комп'ютерна мережа інтернет почала

широко застосовуватися на всіх рівнях освітнього процесу, а особливо при перевірці знань студентів очної, заочної та дистанційної форм навчання.

Зміна вектора розвитку української економіки в бік аграрної освіти призвела до скорочення аудиторних занять для студентів технічних спеціальностей, що спричинило збільшення навантаження на самостійну підготовку студента. Таким чином, підготовка майбутніх фахівців інженерних спеціальностей потребує іншого підходу: електронний варіант лекцій, електронне або он-лайн консультування та перевірка.

При підготовці перевірочних тестів викладач дотримується таких вимог, які б сприяли якнайоб'єктивнішому оцінюванню знань та умінь студента, що містить такі основні етапи:

- простота доступу до тесту (інтернет, Гугл-диск, електронна пошта, Скайп тощо);
- доступність тестів для студентів різного рівня підготовки;
- можливість перегляду відео- та аудіофайлів, графічних зображень для перевірки знань про технологічні процеси виробництва;
- рівень технічного забезпечення для зв'язку студент-викладач;
- мотивація студента та викладача для підготовки та виконання тесту.

Виконання тестових завдань з дисципліни “Технологія виробництва та обробки матеріалів” є заключним етапом у вивченні студентами дисципліни, в якій роз'яснюються найважливіших етапи перетворення матеріалу на деталь.

Запропонований для аналізу сучасний тест для перевірки знань студента характеризується, в першу чергу, *багаторівневістю*: студент не може перейти до наступного (вищого) рівня, доки не пройде успішно початковий рівень; це змушує студента послідовно та ґрунтовно вивчати дисципліну. Диференційований підхід при складанні багаторівневих тестових завдань дозволяє оцінити глибину засвоєних знань і виключити можливість “випадкового” отримання високого балу.

На першому рівні задаються питання загального характеру з етапів технології отримання типових заготовок з типових матеріалів. Такі питання містять принципові моменти в технології, нерозуміння яких та, відповідно, невиконання тестових завдань з них тягне за собою виключення можливості у проходженні наступних рівнів тестування. За виконання тестів початкового рівня *максимальна оцінка студента – “задовільно” (E – 0-60)*.

В такому випадку студент має бути направлений на повторну підготовку до оцінювання і (або) повторне вивчення дисципліни, в тому числі в рамках спеціальних курсів.

Другий рівень – це тести, де студенту пропонують дати відповідь на складніші питання, що у разі правильної відповіді *дозволить оцінити знання студента на оцінку “добре” (D,C,B – 60-89)*. У разі отримання балів на “четвірку (C)” студенту відкривається можливість скласти тести на “четвірку (B)” та на “п’ятірку (A)”.

Третій рівень складності запропонованих тестів – відеозапитання. Відмінність таких тестів від попередніх тестових завдань полягає в тому, що питання до них мають *форму відеороликів* виготовлення певних деталей, в яких показують ті чи інші технологічні етапи.

Застосування відеозапитань з метою оцінювання знань студентів *виключає можливість користування базами знань*, що знаходяться у вільному доступі в інтернеті, Вікіпедії, форумах і т.ін.), що дозволяє об’єктивно оцінити рівень знань, а особливо при дистанційній формі навчання.

Кількість правильних відповідей не обмежується певним числом, а формується відповідно до вимог при вивченні матеріалу (від 4 до 16); студенту також пропонується надати свій варіант відповіді, що стимулює до додаткового вивчення матеріалу, знижує ймовірність “відгадування” відповідей, а також не обмежує творчий потенціал студента.